

Strandpaviljoens Noorderkwartier gaan naar zee

De duinen zijn van cruciaal belang als waterkering. De natuurlijke duinaanwas is zo belangrijk, dat ongeveer honderdtwintig strandpaviljoens aan de kust van Hollands Noorderkwartier een aantal meters zeewaarts moeten opschuiven. Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier, de vergunningverlenende en toezichthoudende instantie, heeft een duidelijke boodschap. „De kust is de bescherming voor Noord-Holland, en in wezen voor half Nederland. Op correcte plaatsing van paviljoens wordt zonder pardon gehandhaafd.”

Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier bepaalde altijd al de plek van de strandpaviljoens aan de kust, maar delegeerde de uitvoering aanvankelijk aan de gemeentes. De vijf betrokken gemeenten namen de locaties op in hun bouwvergunningen en hielden toezicht. Nadat jaarrondexploitatie voor de paviljoens mogelijk werd, nam het hoogheemraadschap zowel de vergunningverlening als ook het toezicht op zich. „We hebben het project prioriteit gegeven omdat de kust van groot belang is voor de veiligheid”, stelt adviseur Richard van Diepen van het hoogheemraadschap. „Dynamisch kustbeheer staat bij ons hoog in het vaandel. De duinen moeten de ruimte hebben, aangroei moet mogelijk blijven en dat betekent in een aantal gevallen dat de strandpaviljoens richting zee

verschoven moesten worden. Als we dat niet doen, kunnen zwakke plekken in de kustverdediging ontstaan.” Handhaver Jan Molenaar vult aan waarom de verplaatsing nodig is. „De zandvoorraad van de duinen moet in stand worden gehouden, terwijl tot nu toe veel werd ingegrepen in de duinenrij om de strandtenten ieder voorjaar te kunnen plaatsen. De strandtenthouders lieten regelmatig een laag zand afgraven en sommigen moesten in de zomer iedere week met de shovel zand aan de achterzijde laten weghalen. Dat tast de duinen aan. De wind moet vrij spel kunnen hebben”, aldus Molenaar.

Communicatietraject

Een groot aantal strandpaviljoens moet in april zijn opgeschoven richting de zee. Sommige enkele meters, een enkele tot wel twaalf

meter. De kosten, tussen de 5.000 en 20.000 euro, zijn voor de eigenaars.

„Dat is een pittig kostenplaatje. Voor sommige moeten wel 50 palen opnieuw geboord worden”, stelt Molenaar. Vanaf medio 2009 is dan ook een communicatietraject ingezet om de paviljoenhouders op de hoogte te brengen. Er zijn bijeenkomsten georganiseerd waarin paviljoenhouders hun bezwaren ook konden uiten. Die zijn zoveel mogelijk ter harte genomen. „We hebben maatwerk geleverd. Zo was er een paviljoen dat eigenlijk twintig meter naar voren verplaatst moest worden. Maar dan zou het bij hoog water natte voeten krijgen. Bovendien zouden brandweerwagens en ambulances niet ter plaatste kunnen komen. Dus die eis is aangepast”, aldus Molenaar.

Belangrijk in de communicatie naar de paviljoenhouders was de boodschap dat het hoogheemraadschap dit jaar daadwerkelijk zou gaan toezien op de verplaatsing en waar nodig een dwangbeschikking zou opleggen. „We hebben tijdens gesprekken vooraf aangegeven stringent te handhaven. Gemeentes hebben andere belangen >>

en minder aandacht voor de aanwas van de duinenrij, dus toezicht werd minder streng uitgevoerd.” Ook tijdens de bezoeken die in het begin van het communicatietraject zijn gedaan bij voorzitters van verenigingen van paviljoenhouders en zes paviljoenhouders thuis is die boodschap afgegeven. „Daarna deed de tamtam de rest, en was het iedereen wel duidelijk dat het ons menens is.”

Surveillances

De paviljoenhouders waren volgens Molenaar in eerste instantie niet blij met de verplaatsingsplicht. „Logisch, niemand zit op extra kosten te wachten.” Toch ondervond hij tijdens de wekelijkse surveillances, die samen met de objectbeheerders van Hollands Noorderkwartier worden gedaan, ook wel begrip, geeft adviseur Van Diepen aan. Volgens beiden is de combinatie van tijdige voorlichting en de surveillances belangrijk om daadwerkelijk tot de vereiste verplaatsing te komen. „Wij willen liever niet een juridisch traject starten en een dwangsom opleggen, niemand heeft daar baat bij.”

Bijna alle paviljoens zijn verplaatst of zijn daarmee druk bezig. Twee zijn erg laat, maar Molenaar heeft na gesprekken met de paviljoenhouders en de gespecialiseerde aannemer er vertrouwen in dat zij half april de zaken voor elkaar hebben. De strandpaviljoens krijgen een vergunning voor vijf jaar voor dezelfde plek, behalve in de kuststrook tussen Den Helder en Petten. Hier staan komende jaren grootschalige werkzaamheden in de duinen gepland, waardoor een verplaatsing niet redelijk zou zijn. De paviljoenhouders hebben hier dus ook geen verplaatsingsplicht opgelegd gekregen. De vergunning geldt voor twee jaar.

GPS

Voor de verplaatsing van een paviljoen is de bestaande situatie vastgelegd door luchtfoto's te maken. „De nieuwe locatie is met behulp daarvan vastgesteld. Met een paal is deze op het strand gemarkeerd. Of de nieuwe locatie is op papier aangegeven, door gebruik te maken van de afstand vanaf een vast punt.” Bij surveillances die Molenaar en de objectbeheerder vanaf januari iedere week deden, is voortdurend gekeken hoe de situatie ervoor stond. Hoe ver is de verplaatsing? Hoe staat de eigenaar tegenover de verplaatsing? Ook zijn tests uitgevoerd met een GPS-systeem om de exacte plaatsbepaling te controleren. Maar dat systeem bleek niet nauwkeurig

genoeg. De handhaving is dan ook zonder dit systeem tot nu toe probleemloos verlopen. Volgend jaar wordt gekeken of het gebruik van GPS toch mogelijk is. „Als er een nieuw standpaviljoen komt, kunnen we immers niet meer van de oude situatie uitgaan en dan biedt GPS misschien wel mogelijkheden.”

Nadere inlichtingen:

Jan Molenaar, Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier,
j.molenaar@hhnk.nl

Richard van Diepen, Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier,
r.vandiepen@hhnk.nl

Tekst: Ellen Schat

Paviljoenhouder: „Ik heb van de nood een deugd gemaakt.”

Strandpaviljoen De KUS't in Wijk aan Zee is acht meter richting zee verplaatst. Het staat ook hoger, op hardhouten palen, zodat het water er eventueel onderdoor kan stromen.

Toen Ton Kroezen het strandpaviljoen begin 2007 overnam, waarschuwde een gemeenteamtenaar hem al dat een verplaatsing van de strandtenten op stapel stond. „Ik was dus al op de hoogte van de plannen.” Het Hoogheemraadschap heeft volgens hem uitgebreid gecommuniceerd. „Ik snap hun uitgangspunt wel en denk dat het gat in het duin hierachter nu snel dicht zal gaan.”

„Ik heb van de nood een deugd gemaakt en besloten het paviljoen op hardhouten palen te zetten en hoger te maken. Ook staat het acht meter verder richting zee, in plaats van de geëiste zes meter. We kunnen dankzij deze fundatie droge voeten houden. Met de storm van eind 2007 spoelde zes meter van mijn fundering weg, dat wil ik niet nog een keer meemaken. Ik vind het belangrijk om me veilig te voelen. Bovendien heeft het paviljoen nu een heel robuust uiterlijk.”

De meningen over de verplaatsing zijn volgens Kroezen verdeeld. „Maar ik heb altijd op het standpunt gestaan dat ik geen Don Quichot wil zijn. Ik denk liever mee over de mogelijkheden. Zo heb ik door de verplaatsing van acht meter in plaats van zes aan de achterkant ruimte gekregen om te laden en lossen.” De handhavers waren volgens hem tevreden over de verplaatsing. „Ik heb de mensen van het Hoogheemraadschap de laatste tijd wekelijks gezien en ze waren tevreden.”